

μπούσουλας

μπούσουλας, ο, ουσ. [<μσν. μπούσουλας <ιταλ. bussola]. **1.** ειδικό ναυτικό όργανο προσανατολισμού, η πυξίδα: «κανένας ναυτικός δεν ταξιδεύει σήμερα χωρίς μπούσουλα». **2.** ό,τι χρησιμοποιούμε ως πρότυπο για κάποια ενέργειά μας, η κατευθυντήρια γραμμή, ο οδηγός: «μου έχει δώσει τρεις σελίδες για μπούσουλα και πάνω σ' αυτές γράφω τις εκθέσεις μου»·

- *βάζω ένα μπούσουλα*, βλ. φρ. *βρίσκω ένα μπούσουλα*·

- *βρίσκω ένα μπούσουλα*, βρίσκω τον επαγγελματικό μου προσανατολισμό: «τώρα που απολύθηκες απ' το στρατό, κοίταξε να βρεις ένα μπούσουλα για να τακτοποιηθείς»·

- *πάω με τον μπούσουλα ή πηγαίνω με τον μπούσουλα*, **α.** ενεργώ με σωφροσύνη: «δεν ενεργεί ποτέ του βιαστικά, γιατί έχει μάθει να πηγαίνει με τον μπούσουλα». **β.** ενεργώ μόνο χρησιμοποιώντας ένα πρότυπο, έχω για κάποια ενέργειά μου μια κατευθυντήρια γραμμή, έναν οδηγό: «δε βιάζεται καθόλου να τελειώσει τη δουλειά που αναλαμβάνει, γιατί πηγαίνει πάντα με τον μπούσουλα». **γ.** (γενικά) καθυστερώ, χρονοτριβώ: «έπεσα πάνω στην κίνηση και πηγαίναμε όλοι με τον μπούσουλα»·

- *χάνω τον μπούσουλα*, **α.** χάνω το δρόμο μου, αποπροσανατολίζομαι: «έχασα τον μπούσουλα μέσα στα στενά δρομάκια και δεν μπορούσα να βγω στη λεωφόρο». **β.** βρίσκομαι σε μεγάλη σύγχυση, δεν ξέρω τι μου γίνεται, πώς να ενεργήσω: «απ' τη μέρα που του 'φυγε ο αρχιεργάτης του, έχασε τον μπούσουλα και δεν ξέρει πώς να συνεχίσει τη δουλειά». **γ.** χάνω την ψυχική μου ισορροπία: «απ' τη μέρα που έπιασε τη γυναίκα του στην αγκαλιά του καλύτερου φίλου του, έχασε τον μπούσουλα και κάνει τρελά πράγματα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας